

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: stażysta Paulina Strzyżewska, st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska, stażysta Katarzyna Szklarek

przy udziale prokuratora : Małgorzaty Misiak- Bieniaszczyk, Piotra Janowskiego i Waldemara Dróżdź

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 22 grudnia 2017 roku, 21 lutego 2018 roku, 11 kwietnia 2018 roku

sprawy:

A. W.

s. A., J. z domu C.

ur. (...) w m. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 października 2015r. w miejscowości B., gm. D., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – motorower marki J. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,80, 0,82 i 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą , że ustala stan jego nietrzeźwości na 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,
3. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,
4. na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu- w okresie próby,
5. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5 000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. J. J. kwotę 924 (dziewięćset dwadzieścia cztery) złote tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 212,52 (dwieście dwanaście 52/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,
7. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 31 października 2015 r. A. W. prowadząc swój motorower marki J. o numerze rejestracyjnym (...), dotarł do miejscowości B..

W godzinach 16:40 – 16:54 oskarżony wjechał w/w pojazdem na teren prywatnej nieruchomości, gdzie pytał o możliwość zakupu alkoholu. S. S. odmówił sprzedaży, informując, że na jego terenie nie jest prowadzony sklep. Oskarżony od tego momentu nie spożywał alkoholu. Zachowanie A. W. wzbudziło podejrzenia mężczyzny, co prawda nie była od niego wyczuwalna woń alkoholu, ale mówił on o jakichś zdarzeniach z przeszłości, np., że tutaj pracował, sprawiał wrażenie chorej osoby, która zgubiła drogę. S. S. (2) zadzwonił pod numer 112, gdzie poinformowano go, że ma zatrzymać mężczyznę, a następnie oczekiwano na przyjazd policji.

/zeznania świadków: S. S. – k. 207 v. - 208/

Na miejsce przybył patrol w składzie: sierżant sztabowy R. M. i sierżant sztabowy C. W., który podjął decyzję o przebadaniu zatrzymanego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie chciał poddać się badaniu, celowo dmuchał w urządzenie tak, aby nie mogło ono dokonać skutecznego pomiaru.

/zeznania świadków: R. M. – k. 208 - 209, C. W. - k. 229, notatka – k. 205/

A. W. przebadany urządzeniem alcosensor (...) o godzinie 18:14 miał 0,46 mg/l, a następnie o godzinie 18:35– 0,63 mg/l - alkoholu w wydychanym powietrzu.

/protokół badania – k. 2, świadectwo wzorowania – k. 195/

Oskarżony przebadany urządzeniem alkometr(...) o godzinie 18:13 miał 0,80 mg/l, a następnie o godzinie 18:45 – 0,82 mg/l i o godzinie 19:17 – 0,76 mg/l - alkoholu w wydychanym powietrzu.

/protokół badania - k. 3, świadectwo wzorowania – k. 4/

Około godziny 16:40 – 16:54 A. W. miał 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/opinia biegłej – k. 245 - 250/

Oskarżony A. W. urodził się w dniu (...), zdobył podstawowe wykształcenie i zawód ślusarza, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest emerytem i otrzymuje z tego tytułu uposażenie w kwocie 1.200 złotych, przy czym jest ono częściowo zajęte przez komornika.

Oskarżony nie posiada żadnego majątku.

A. W. leczy się nigdy psychiatrycznie i na liczne inne schorzenia, nie leczył się: neurologicznie, odwykowo, natomiast nie zdradza on cech choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, nie wykazuje cech otępienia i nadużywa alkoholu. U badanego stwierdza się wskaźniki organicznego uszkodzenia w obrębie OUN okolicy czołowo - - skroniowej manifestujące się w sferze emocjonalno – popędowej oraz obniżonym krytycyzmem

Oskarżony nie jest obecnie osobą karaną.

/dane osobowo-poznawcze – k. 206 v., dokumentacja medyczna – k. 18 – 21, k. 49 – 55, k. 59 – 65, k. k. 91 – 92, k. 95, k. 116 – 125, k. 149, k. 203 – 204, k. 217, k. 223 – 225, k. 228, 217 – 221, decyzje – k. 71 – 72, k. 93, k.94, k. 115, k. 145, k. 202, informacja – k. 129, dane o karalności - k. 9, k.76 – 78, k. 110 – 112, k. 139 – 141, k. 148, k. 196, wyroki – k. 13, k. 84, opinie – k. 25 – 27, k. 222/

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że u znajomego w B. spożywał alkohol w postaci wódki w ilości 200 ml, a następnie wyruszył w drogę powrotną do domu, prowadząc motorower marki J. o numerze rejestracyjnym (...). Po około 200 – 300 metrach wjechał na jakieś podwórko, ponieważ chciał kupić alkohol, który jednak nie został mu sprzedany, a właściciel tej posesji wezwał policję. Oskarżony przyznał, że został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i okazało się, że jest nietrzeźwy.

Na etapie postępowania sądowego A. W. także przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, po czym podawał, że był na rybach, a tam dostał na spróbowanie nalewki, zaprzeczając tym samym aby wówczas spożywał alkohol. Oskarżony podał, że skosztował trunku dopiero wówczas, gdy zakończył prowadzić motorower i gdy zobaczył jakiś dom.

Jednocześnie A. W. nie potwierdził wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, podnosząc, iż został pobity przez policję, tak, że w łóżku leżał przez dwa tygodnie, a także to, że nie on dmuchał w alkomat, tylko funkcjonariusze. A. W. wskazywał, że nie robił obdukcji i że dostał telefon z policji, z propozycją załatwienia tej sprawy polubownie.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 206 v. - 207 w zw. z k. 17/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o zeznania świadków, które w zasadniczych kwestiach są ze sobą spójne, korespondują z wynikami badania stanu trzeźwości oskarżonego. Dodatkowo kwestia dokładnego ustalenia stanu nietrzeźwości A. W. została poddana ocenie biegłego, który w opinii pisemnej, wydanej na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, którego wiarygodność, a więc rzetelność pomiarów nie budziła wątpliwości, ocenił, że w chwili jazdy miał on 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Opinia ta nie budzi zatem żadnych wątpliwości, jej wnioski są jasne, nie podważa ona prawidłowości pomiarów, co do uzyskanych w danym czasie wyników, a na jej podstawie biegły w sposób kategoryczny był w stanie wskazać, że na chwilę jazdy motorowerem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Sąd zatem dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożonym w postępowaniu przygotowawczym, nie uznając za wiarygodne wersje zdarzeń jaką lansował na rozprawie. Przede wszystkim bowiem podnosił w niej zupełnie nowe okoliczności, po drugie wskazywał, że pił alkohol po zatrzymaniu pojazdu, podczas gdy z zeznań świadka S. S. wynika, że nie tracił go on z pola widzenia i z całą pewnością nic po zakończeniu jazdy nie pił.

Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, złożonym przed Sądem, bowiem nie był on w stanie w sposób przekonujący wyjaśnić zmiany swego stanowiska, a dodatkowo wyjaśnienia te nie korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, są gołosłowne.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdzony został w pełni wiarygodnym badaniem alkometrem, które to urządzenia, jako w pełni sprawne posiadały stosowne świadectwa legalizacji, potwierdzając ich zdatność do użytku, w tym możliwość wiarygodnego pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: C. W. i R. M., które w pewnym sensie wyjaśniają kwestie czasu dokonanych pomiarów, bowiem zgodnie także z tym opisem zajścia dokonanym przez świadka S. S., oskarżony utrudniał badanie, stawiał opór.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nadto oparł się na dokumentach w postaci: danych o karalności, wyroków, ustalając, że na chwilę obecną nie jest on osobą karaną, a także pozostałych, wszystkie one nie budziły wątpliwości.

Zgromadzona w sprawie obszerna dokumentacja lekarska została poddana analizie przez biegłych psychiatrów, którzy w dwóch wydanych w tej sprawie opiniach, zgodnie stwierdzili, że oskarżony rozumiał znaczenie swojego czynu i mógł pokierować swoim postępowaniem, a jeśli już to pocztytalność miał zniesioną w stopniu nieznacznym, a więc nie wpływającym na jego odpowiedzialność karną.

W ocenie Sądu, zgromadzone dowody pozwoliły na uznanie, że A. W. w dniu 31 października 2015 r. w miejscowości B., gmina D., województwo (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – motorower marki J. o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nietrzeźwości - tj. mając 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wyczerpując tym samym dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Spożył alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonych badań i po jego wypiciu udał się w drogę powrotną do domu.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanego mu czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa.

Czyn oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a jej stopień był wyższy niż znikomy. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu była dość znaczna, prowadziła do wyniku przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości, który zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. Stan ten znacznie ograniczał możliwości jego percepcji, na co szczególnie wskazuje jego zachowanie wobec obcej osoby.

Oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Okoliczności łagodzącą stanowiło jedynie, że nie był uprzednio karany oraz, że jadąc w stanie nietrzeźwości pokonał odległość zaledwie kilkunastu metrów. Okolicznością obciążającą zaś postawa sprawcy, który nie wykazał żadnej refleksji nad swoim postępowaniem, a także znaczny stan nietrzeźwości wyrażający się w ilości alkoholu we krwi.

Za przypisane sprawcy czyny Sąd wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Decydując się na wybór kary pozbawienia wolności, Sąd miał na względzie także czynniki podmiotowe, jako stan zdrowia sprawcy, który z tych względów nie mógłby wykonywać pracy w ramach kary ograniczenia wolności, a mając na uwadze jego bardzo niskie dochody – wykonać również kary grzywny.

Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, a zwłaszcza pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który był o tyle znaczny, że stan jego nietrzeźwości istotnie przewyższał granice progowe wynikające z art.115 § 16 kk. Sąd kierował się także względami prewencji ogólnej – społeczeństwo musi wiedzieć, że zachowanie oskarżonego, który jechał samochodem w stanie nietrzeźwości, spotkało się z należyłą reakcją.

Dwuletni okres warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności pozwoli na skontrolowanie zachowania sprawcy w tym czasie, ustalenie jego stosunku do popełnionego czynu i postępów wolnościowej

resocjalizacji. Nie przesądzając o ostatecznym sposobie odbycia kary pozbawienia wolności, wystarczającą dolegliwością, w tym momencie stanowiącą szansę na poprawę dotychczasowego zachowania będzie wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby.

Sąd na zasadzie art. 72 § 1 pkt. 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby, co ma wzmocnić kontrolę nad jego zachowaniem w czasie warunkowego zawieszenia kary.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (o charakterze obligatoryjnym) na okres czterech lat, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu w tym okresie oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. Na czas obowiązywania zakazu oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to stanowi realną, wymierną dolegliwość dla oskarżonego i zostało ukształtowane na najniższym poziomie, biorąc pod uwagę obowiązujące w dacie popełnienia tego czynu unormowania prawne.

W ocenie Sądu wymierzone kary i środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą wystarczającą dolegliwością dla osiągnięcia celów kary. Okres trwania orzeczonego zakazu jest właściwym dla kształtowania się świadomości prawnej oskarżonego, który będąc pod wpływem alkoholu kierował pojazdem mechanicznym, a jak dotąd nie poczynił żadnej refleksji nad swoim zachowaniem. Jest on także adekwatny do rzeczywistego zagrożenia, jakie oskarżony stworzył swoim zachowaniem w chwili popełniania przestępstwa.

Mając na uwadze bardzo trudną sytuację finansową oskarżonego, na podstawie art. 624 kpk Sąd zwolnił go od obowiązku ich uiszczenia.